

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' ויקרא ד' אדר-ג' תשע"א

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 401

אמרות ופתגמים בעניני חודש אדר ופורים

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' (דברים כה, יז) 'אשר קרך בדרך' שהקר אותך מהתלהבות שראוי להיות כל אדם בלבו כמוקד אש לפני ה' תמיד והיצה"ר מקרר את האדם ומעצלו וכו'. 'לא תשכח', ציורף 'תש כח' פירושו שלא תהיה תש-כח ולא תפול בעצלות ח".ו. ואף אתה הקהה את שיני היצה"ר ואמור לו הנני מתחרט ושב ומתנחם על העבר, ומכאן והלאה חושבנא לקבל עלי עבודת ה' באמת של אחמא עוד. ואתחבר לצדיקים וחסידים והם יורוני דרך התשובה והאמת וכו'.

תמחה את זכר עמלק מתחת השמים (דברים כה, יט) להנהגה הטבעית קוראין "מתחת השמים" ולהנהגה על טבעית יש לקרא מעל השמים. אמרה תורה תמחה מקרבך את זכר עמלק המשלה אותך כאילו כל הנהגת הבריאה היא טבעית-מתחת השמים אלא דע והכר שהכל מאתו יתב"ש מעל השמים.

(האדמו"ר רבי אברהם מסלונים תורת אבות)

"מלחמת ה' בעמלק" - הוא היצה"ר "מדור דור" עד ביאת גואל, אז יהיה השם שלם הכל שלום.

(פרי הארץ)

המן נתלה בתוך ג' ימים לגדולתו. ונראה לי שכל עיקר הגזירה אשר יצאה ברצון כבודו יתברך לא היתה רק להחזיר לישראל בתשובה כמ"ש תשב אנוש עד דכא. ובכל דור ודור כל הפחדים וגזירות רעות ר"ל אין חפץ כבודו יתברך רק לעורר ישראל לתשובה שלמה. ואכן כאשר מרדכי הצדיק ידע את אשר נעשה וקבץ היהודים אשר בשושן בצום ובכי ומספד ובתשובה שלמה וכמ"ש ויעבור מרדכי. מיד ביו"ט של פסח ממילא הכריעו אנשי שושן לכף זכות וניצולו כולם ונעשה להם גם בזמן מועט בג' ימים הראשונים הואיל ונגמר הדבר רצונו יתברך שעשו תשובה כראוי.

...על ידי קריאת המגילה אפשר להמשיך כל הישועות הצריכות לאדם. והוא מרומז בתיבת "מגלה" שהוא גימטריה "מזלא" וכפי שמפורש בגמרא (מ"ק כח.) חיי בני ומוזני במזלא תליא מילתא.

(שער ישכר לאדמו"ר ממנוקמש וצ"ל)

להיות כל איש שורר בביתו (אסתר א, כב) כל איש צריך להיות שורר בביתו - לשלום על החומרות שלא ינוצל לגאווה ולהשתלמות על הצבור שלא לשם שמים.

ובהגיע תור אסתר וגו', לא בקשה וגו' (אסתר ב, ט) כי ההפרש בין ישראל שממעים עצמן ותמים תהי' וסומכין על מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולזאת מה שלהם (לאויבים) היה מפלה ע"י גיאיות שממאנים במלכות שמים רק לגנוב כידוע, אבל מלכות הוא אשר הכל לפי נתינת המלך ורצונו לכך נושא חן כנ"ל.

(שפת אמת)

ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי, ויבקש המן להשמיד את כל היהודים וגו' (אסתר ג, ו) וצ"ב המן זעם על מרדכי ומשנאתו רצה להרגו על שלא השתחוה, אבל למה לאחר שהגידו לו את עם מרדכי ביקש להשמיד את כל היהודים? כשהאדם נמצא בצרה ואין חבוש מתיר עצמו. העצה שירבה עליו רעים שיתפללו עליו וחזקה שתפלת הרבים לא תחזור ריקם. כשנודע להמן שמרדכי בא מזרע היהודים הבין שכל היהודים יתפללו על מרדכי ומרדכי יוושע על כן 'ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי' אשר ירבו בתפלה עד שהגזירה תתבטל, ולכן 'ויבקש המן להשמיד את כל היהודים', וממילא כולם יהיו באותה צרה ואין חבוש מתיר עצמו. ואז התפלות לא יתקבלו. וב"ה גם מהלך זה לא הצליח כי כולם חזרו בתשובה ותשובתם התקבלה.

ישנו עם אחד וגו' (אסתר ג, ח) תיבת 'ישנו' אין לו הבנה, ונ"ל כי המן הרשע ביזה עם בני ישראל שאין להם שם 'יש' כלל, רק אצל עצמם שמחשבין עצמם ל-יש, וגם חושבין שהם עיקר ה-יש, הכל נברא באמת עבור בני ישראל, אבל אותו רשע אמר שרק לעצמם חושבין בכלל יש. אבל למלך אין שוה להניחם. (שפת אמת)

שיחת הראש"ה זיע"א כ"ח ניסן תשל"ה (חלק שלישי) ה'בא ל'פס"ה א.א.

ולשם כך הקב"ה שולח את הנסיונות בדמות של נחשים ועקרבים, שעושים לאדם רק רע, על מנת שיבין להזהר מהם. מפני שאין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו, ואם הוא מביא אותו לידי נסיון הוא מביא לו גם את הסיבה שתעצור אותו. לפני שהוא יוצא לעשות רע לא יתכן שלא יזהיר אותו וישלח לו כל מיני סיבות שישמרו אותו.

דבר זה אנו רואים אצל דוד המלך, שמתחילה סבר שתיתכן מציאות של אהבה בלי סיבה של פחד. הוא הרג את יצרו והוא יכול להתגבר עליו. "ולבי חלל בקרבי". אולם הקב"ה הראה לו ש"אל תאמין בעצמך עד יום מותך". והיות שהוא היה משיח צדקנו, דוד מלך ישראל חי וקיים, הוא היה בבחינת אורו של משיח, לכן מיד הוא אמר חטאתי! דהיינו, תמיד אני בסכנה, "וחטאתי נגדי תמיד", ולא בגאות ובהפקרות ח"ו, ובמציאות שיש בה בחינה של נפילות. ועל כן ביקש "בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמותי בל יעבור פי", כלומר: שהפה והגוף לא יוציאו לפועל את מה שאני חושב ורוצה בלב. אפילו צדיק גדול שקיים את כל התורה כולה באמונה גם הוא לא יודע מה היה אתו בעבר, כי העבר אין והעתיד עדיין, אנו חיים רק את ההווה. ובהווה הוא בבחינת ווחטאתי נגדי תמיד, כי חוטא ופושע אני.

קשה מאד לצאת מן המיצר. דוד המלך אמר מן המיצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה, אי אפשר לדמיין את גודל המרחב שיש ביציאה הזאת, היות שאי אפשר לתאר בעולם את הכאבים שקיימים במציאות. אדם ממש מסוכן

אשרי האדם הזוכה להכנס לפרדס הזה, וכמו רבי עקיבא שנכנס בשלום ויצא בשלום כך כל אחד יכול להכנס ולחיות במדבר השממה הזה, ותמיד לבחור ולחיות בפחד מן הסכנה, שלא לקבל מהנחשים והעקרבים את הסיפוק של הנשימה הזאת. סיפוק שסופו חורבן ואבדון, והנאה שאחריתה מות לנצח. אוי ואבוי יהיה לו בזמן שיבוא המשיח ונצטרך לקבל אורו של משיח, את אור שבעת ימי בראשית, והוא יצטרך לעמוד מרחוק ולקבל נהמא דכסופא. אוי לו מיום הדין שלו. אין בושה יותר גדולה מזה שהוא יהיה נכזה מחופתו של חברו. אותו חבר שהיה איתו באותו מקום ובאותו זמן, עכשיו הוא יראה אותו נהנה מאור שמסנוור לו את הנפש שלו, והוא צריך לעמוד במסכנות ולבקש (כמו שעכשיו הוא בוחר להיות מסכן בכדי לפגום).

בזמן ההוא שהאורות של משיח ישלטו עלינו והי' ישרה את שכינתו עלינו, כל אלו שצפצפו על כל העולם ואמרו די לנו בחיי שעה, לא צריך לחשוב על הרגע שאחרי כי זה מביא לחרטה, אז הם יעמדו ויבכו על כל השנים שעברו עליהם ככה, ולזכות בחלק בבית השלישי, בהם יכלו לרכוש אוצרות של אורו של משיח, ובמקום זה רכשו לעצמם חלק בגהנום לנצח, שאף פעם לא יוכל לצאת משם. אוי ואבוי לו אז במצב הזה, שבכל נשימה הוא יחכה לנשימה שתבוא אחריה, והוא יבכה על אותה נשימה שהוא הפקיר את עצמו, וחשב לעצמו: יש לי רגע של הפקרות - אני מצפץ על המדריכים שלי ועל כולם.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

401

ונשאל את השאלה: איך אני קיים במצב הזה? כי במצב בו אני שרוי - כפי שאני רואה את הסכנה - אני מוכרח להאמין ש"גם שם ידך תנחני", יש מי שמרחם עלי - ברוך מרחם על הבריות. ואין הבדל בין בריה לבריה, מי שרק רוצה לחזור בנשימה הזאת, לא חרטה בבחינת "רשעים מלאים חרטות", רק בבחינת "וחטאתי נגדי תמיד", בפחד של הסכנה שלא נכשל בכל הצעדים וכל המחשבות - הקב"ה מתגלה עליו כפי דרגתו כמו אל משה רבינו. בנשימה הזאת שהוא חוזר בתשובה. הוא מתגלה אליו בדרגת האנוש.

וזהו שנאמר "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", כי שום דבר אינו נצחי. חדשים לבקרים רבה אמונתך, ועל כל נשימה ונשימה תהלל י-ה. אנו צריכים לבקש, בעקשנות, ובהקרבה, ובמלחמות, לא לשכוח לנשימה אחת ש"אנה מפניך אברח". ותמיד לחיות עם הסכנה. כמו אדם שנמצא במדבר שממה, כך צריך לחיות עם הסכנה של מדבר השממה בו אנו חיים. ולדעת שאם אדם חי בהפקרות, בסופו של דבר בא יומו והוא מקבל את התשלום על מה שהוא עשה לקדושה. אז הקב"ה נוקם בו ואין לו לאן לברוח.

לכן אנו צריכים לבקש שה' ברחמיו יתן לנו את הכוחות שנוכל להתאחד, ולכל חבר וחבר יהיה הכנעה, ונחיה עם הסכנה של האריות הטורפים, והנחשים וכל המזיקים שרודפים אחרינו, והקוצים שזורעים על כל חיינו.

כל אחד יוציא את כל התערומת שבליבו ויכניע את עצמו בפני חברו, ואז נוכל להתאחד ונבקש את רחמיו הגדולים שישרה שכינתו עלינו. אם

מרב כאבים בכל נשימה ונשימה, הוא מחזיק את הנשמה בקרבו שלא תברח, ושהוא לא ישתגע, ושהחיים שלו לא יהרסו. אולם דבר אחד מחזיק אותי, אם השטן היה יכול לבוא ליוחנן כהן גדול ולכל אלו שהגיעו להפקרות, אותו דבר אני מבקש מה' שיתן לי את הנשימה הזאת, ללמוד מהשטן שמשחיר את ליבי. בלעדי זה אין לי יכולת להחזיק מעמד.

אף אחד אינו יודע את עיתותיו ואת רגעייו ולא יכול לדעת מה יהיה בסוף, אפילו רבן יוחנן בן זכאי אמר לתלמידיו שאיננו יודע באיזה דרך מוליכים אותו, אבל עם עקשנות אפשר לעבור בשלום את החיים עם השטן. עם העקשנות שאנו לומדים ממנו. ולא ליפול ברוח.

אני מבקש מכם: שמעו את הדברים שלי! הקשיבו לדיבורים שאני מדבר אתכם! אלו לא דברים שבדיתי מליבי, היסורים והכאבים העמוקים שהיו מנת חלקי הם המדברים, ואני מרחם עליכם שלא יקרה לכם מה שאני עברתי. ואם תשמעו ותכניעו את עצמכם, ותכירו את הסכנה הגדולה בה אנו נמצאים, ותחיו בתחושה כמו שאתם יוצאים למדבר ורואים מרחוק אריות ונחשים ועקרבים, וכל השטח זרוע עם קוצים ודרדרים באין מקום למדרך כף רגל, הפחד גובר והולך עם כל נשימה, וכל הזמן רק מחכים מתי יגיע הרגע שנוכל לצאת מהמקום הנורא הזה לחיות בשלום. זוהי המציאות בה אנו צריכים לחיות את חיינו, כי אריות טורפים רודפים אחרינו, נחשים ועקרבים כרוכים אחרינו, כל חיינו זרועים קוצים ודרדרים, ואין אפשרות לצאת מהמצב הזה רק בכח האמונה. כאשר נתבונן

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

461

אמצו ממני "הוציאה ממסגר נפשי", כמו שדוד המלך צעק וזה כל מה שהציל את חייו. רק בקשותיו ותפילותיו כפי שרואים בספר תהילים איך שדוד המלך שפך את ליבו לפני השי"ת. ואנו רואים שנשאר קיים לעד, כי כל אחד שפותח את התהילים וקורא מיד ה' עונה לו ומוציא אותו מצרותיו.

המשך יבוא אי"ה

נלך בדרכים הללו ולא נהיה מופקדים למדבר השממה, ולא נתפתה לסיפוק הרגעי שהשטן נותן בכדי שנדרוך על הקוצים והדרדרים, כי כך הוא תופס אותנו ברשתו ואח"כ אוי ואבוי לנו. קשה מאד לחזור. תשאלו אותי, זה מאד קשה. אך גם שם, במדבר השממה, בין הטורפים שטורפים אותנו כחיה טורפת, יכולים לצעוק "הצילנו מיד אויבי ומרודפי כי

שהשמחה במעונם

הר"ר בני כץ ומשפ' הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אברהם כץ ומשפ' להולדת הבת

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר בנימין זאב סגל ומשפ' הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר נחמיה סגל ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אשר פרוש ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אלי קרליץ ומשפ' להולדת הבת

הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכד

הר"ר אהרן רובינפלד ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח יעקב רובינפלד לנישואיו

כוס תנחומים

הר"ר יוסף עוזרי הי"ו ומשפחתו החשובה

על פטירת הרעיה האם בקי"ש מרת רונית בת ר' יוסף ע"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע